Anul III, Nr. 46

CENZURAT

4 pagini 3 Lei

Duminecă, 26 Septembrie 1937

ROMÂNIA CREȘTINĂ

Tribună naționalistă scrisă cu duh legionar

Director: SERGIU FLORESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Cuza Vodă Nr. 22. Telefon Nr. 53.

Orice sumă se poate trimite prin Casa de economii și cecuri poștale (Cec) Cont 50.105

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . 200 lei
Pentru instituții și sprijinitori 2000

Câteva observații asupra democrației

Trăim în hainele, în formele democrației. Sunt oare bune? Nu știm. Un lucru însă îl vedem. Il știm precis. Că o parte din națiunile cele mai mari și mai civilizate din Europa au aruncat aceste haine și s'au îmbrăcat în altele noui. Oare le-au fi aruncat de bune? Alte națiuni fac toate sforțările să le arunce și să le schimbe și ele. De ce? să fi înnebunit oare toate națiunile. Și să fi rămas numai politicianii români cei mai înțelepți oameni din lume? Pare că nu-mi vine să cred.

Cei ce le-au schimbat, sau cei ce vor să le schimbe, desigur că vor fi având fiecare motivele lor.

Dar de ce să ne ocupăm de motivele altora? Să ne ocupăm mai bine de motivele cari ne-ar face pe noi, Românii, să ne schimbăm aceste haine ale democrației.

Dacă nu avem motive, dacă pentru noi nu sunt bune, atunci noi le păstrăm chiar dacă toată Europa le-ar arunca.

Iată însă că nici pentru noi nu sunt bune, pentrucă:

1. Democrația sfarmă unitatea neamului românesc, împărțindu-l în partide, învrăjbindu-l și expunându-l desbinat în fața blocului unit al puterii iudaice, într'un greu moment al istoriei sale.

Numai acest argument este atât de grav pentru existența noastră, încât ar fi un suficient motiv ca această democrație să fie schimbată, cu orice ne-ar putea garanta unitatea: deci viața. Căci desunirea noastră înseamnă moartea.

2. Democrația transformă milioanele de jidani în cetățeni români.

Făcându-i egali cu Românii. Dându-le aceleași drepturi în stat. Egalitate? Pe ce bază? Noi suntem aici de mii de ani. Cu plugul și cu arma. Cu munca și cu sângele nostru. De unde egalitate cu cei de abia 100, de 10 sau de 5 ani, aici? Privind trecutul: Noi am creiat statul acesta. Privind viitorul: Noi, Românii, avem răspunderea istorică întreagă a existenței României Mari. Ei n'au nici una. Ce răspundere pot avea jidanii în fața istoriei pentru dispariția Statului român.

Prin urmare: nici egalitate în muncă, jertfă și luptă la creiarea statului și nici egalitate de răspundere pentru viitorul lui. Egalitate? După o veche maximă: egalitate înseamnă a trata egal, lucrurile inegale. Pe ce bază cer jidanii tratament egal, drepturi politice egale cu ale Românilor?

3. Democrația este incapabilă de continuitate în efort.

Pentrucă împărțită în partide cari guvernează, câte un an, doi, sau trei, este incapabilă de a concepe și a realiza un plan de lungă durată. Un partid anulează planurile și eforturile celuilalt. Ce s'a conceput și clădit de unul azi, se dărâmă în ziua următoare de altul.

Intr'o țară, în care este nevoie de construcție, al cărei moment istoric este însăși construcția, acest desavantaj al democrației este o primejdie. Ca într'o gospodărie în care s'ar schimba în fiecare an stăpânii, venind fiecare cu alte planuri, stricând ce au făcut unii și apucându-se de alte lucruri cari vor să fie stricate de cei ce vor veni mâine.

4. Democrația pune în imposibilitate pe omul politic de a-și face datoria către neam.

Omul politic de cea mai mare bunăvoință devine în democrație, sclavul partizanilor săi, întrucât, ori le satisface poftele personale, ori aceștia îi distrug gruparea. Omul politic trăește sub tirania și permanenta amenințare a agentului electoral.

El e pus în situația de a alege: ori desființarea muncii sale de o viață, ori satisfacerea partizanilor. Și atunci omul politic le satisface poftele. Dar nu din buzunarul său, ci din buzunarul țării. Creiază posturi, funcții, misiuni, comisiuni, sinecure, toate puse în sarcina bugetului țării, care apasă tot mai mult pe spinarea, din ce în ce mai istovită, a poporului.

5. Democrația este incapabilă de autoritate. Pentrucă îi lipsește puterea sancțiunii. Un partid nu ia măsuri în contra partizanilor lui, trăind din afaceri scandaloase de milioane, din hoție și pradă de frică să nu-i piardă. Nici împotriva adversarilor, de frica acestora să nu-i demaște propriile afaceri și incorectitudini.

6. Democrația este în slujba marei finanțe. Din cauza sistemului costisitor și a concurenții dintre diferitele grupări, democrația cere să fie alimentată cu bani mulți. Ca o consecință firească ajunge sluga marei finanțe internaționale iudaice care o subjugă, plătind-o.

In modul acesta soarta unui neam este dată pe mâna unei caste de bancheri.

CORNELIU Z. CODREANU

(Din cartea „Pentru Legionari")

Unul dintre mijloacele de-a curăța țara de jidani...

Organizațiile „paralegionare"

de Traian Brăileanu

Pentru a judeca și cumpeni bine rezultatele dobândite până acuma de Legiune în direcția organizării Statului național român ajunge să notăm că politicienii sânt nevoiți să imite tehnica legionară, renunțând la prigoana brutală. Ei au văzut anume că afișarea unui program naționalist identic cu programul Legiunii nu este suficient pentru a scoate mulțimea de subt influența spiritului legionar. Au crezut deci că e necesar să adopte și tehnica, înființând tabere de muncă, organizând tineretul după modelul legionar etc. S'a spus că acestea toate sânt imitații și nu pot da niciun rezultat, mai ales că intenția adevărată este pur negativă: de a distruge organizațiile legionare.

Dar să vedem cum stau lucrurile în realitate. O pildă va lămuri situația mai bine. Când în Danemarca s'au ivit primele școli superioare țărănești, clasa conducătoare a rămas mai întâiu indiferentă, iar apoi, văzând rezultatele dobândite și marile foloase pentru națiune, ea a determinat guvernul să sprijine această mișcare pornită din inițiativă particulară și să-i înlesnească lărgirea sferei de acțiune. Dacă clasa conducătoare daneză, și în special elita politică ar fi fost înstrăinată și coruptă de agenți străini, de pildă de o jidovime comunistă, evident că s'ar fi opus acelei mișcări de regenerare națională și ar fi încercat s'o distrugă în germene, oprind deschiderea unor astfel de școli iar dacă n'ar fi reușit să oprească mișcarea, atunci acea elită ar fi încercat să monopolizeze ea înființarea de școli țărănești, dând autorizații de deschidere și conducere numai unor oameni aleși din mijlocul ei și impunând programe în conformitate cu interesele ei proprii.

Exact cum s'a întâmplat la noi cu taberele de muncă și toate organizațiile de educație întemeiate de Legiune. Adoptarea și imitarea tehnicei legionare de către guvernanții noștri înseamnă că elita noastră politică este într'adevăr înstrăinată și robită jidanilor — căci, dacă n'ar fi așa, nimic n'ar fi împiedicat-o să sprijine mișcarea legionară și să-i înlesnească lărgirea sferei ei de acțiune.

Dacă s'ar fi întâmplat acest lucru în cei zece ani ce-au trecut dela înființarea Legiunii, Statul nostru ar fi azi puternic și mai ales la adăpost de orice primejdie comunistă, deoarece jidanii ar fi fost nevoiți să emigreze în masse plecând în țările — democratice. In schimb noi am fi avut democrația noastră națională, fie că i-am fi zis democrație, etnocrație, Stat corporativ, fascist, național-socialist, Stat național român sau mai pe scurt *Stat legionar*. Am fi avut loc larg și românesc în jurul tuturor bisericilor și mânăstirilor, tunuri și tancuri la hotare, avioane mai numeroase decât lăcustele din Egipet.

In locul acestor lucruri însă, în urma contraacțiunii guvernanților, avem block hauzuri și maghernițe jidovești în jurul bisericilor, fabrici jidovești în jurul mânăstirilor.

Dar avem și organizații foarte solide și puternice: Consiliile de administrație pline de jidani și politicieni. Acestea sânt taberele lor de muncă unde se face educația politică a guvernanților noștri. Și mai sânt și alte tabere de muncă: lojile masonice, cluburile politice etc.

Și acuma le a venit oamenilor acestora gustul să fa-

(Continuare în pag. 4)

[redacted] legionară

Trăim vremuri de adevărată revoluție legionară!

c u m i n t e și pașnică.

Nu tip m a r x i s t — cu vărsare de sânge nevinovat și cu profanare a odoarelor sfinte — cum au făcut, de pildă, comuniștii din fosta Rusie ortodoxă, sau ăia din Spania catolică.

Ferească ne Dumnezeu de o atare revoluție!

Mișcarea legionară, care are la bază credința în Dumnezeu și dragostea ferbinte de-a face bine neamului românesc, vrea să schimbe mentalitatea actualului tip de român. In locul românului de astăzi — care este așa cum îl cunoaștem — Legiunea tinde, vrea cu tot dinadinsul, să creieze un alt român: *muncitor, corect, demn și viteaz.*

In lupta aceasta grea, pentru realizarea noului tip de român, mișcarea legionară nu cunoaște obstacole. Au fost interzise taberele de muncă gratuită, pentru interes obștesc, — adevărate universități legionare, de unde, ce-i ce intra, ieșea complect transformat în bine; — a luat ființă Batalionului comerțului legionar. Acest Batalion, compus din elemente de bună creștere și mare corectitudine sufletească, a început marea bătălie pentru salvarea comerțului din mâinile veneticilor, jidani.

Și în Batalionul acesta al comerțului — ca și în taberele de muncă de până acum — se va face școală, în vederea atingerii scopului inițial.

La această nouă ofensivă — din lipsă de capital — vor lua parte toți, absolut toți legionarii din țară. Cum? Foarte bine. Căpitanul a lansat un apel pentru adunarea fierului vechiu. Legionarii — harnici ca furnicile — vor aduna fierul și, prin organizațiile respective, îl vor vinde. In modul acesta se va realiza primul capital de comerț.

Cu acest sistem de luptă, legionarii — sunt sigur de asta — vor reuși să recucerească comerțul. Astăzi colonealele și restaurantele. Mâine manufactura și galanteria. Poimâine lemnul și petrolul. Până ce într'o bună zi, cu toată opunerea celor interesați, jidovii se vor trezi și vor constata că nu-și mai au rostul în comerțul românesc!

Parcă văd cum, pe ruinile ghetiourilor de astăzi, se vor clădi adevărate cetăți legionare de comerț.

Ei bine, aceasta înseamnează adevărată [revoluție] de transformare radicală. Românul de astăzi, învechit în rele, va dispare — trebue să dispară — iar în locul lui, apare românul-legionar.

Mai devreme sau mai târziu, l e g i o n a r ă v a cuprinde toată țara. Nu mai există obstacol care să-i reziste, cu toată vrerea dușmanilor Legiunei.

Din închisori, tabere de muncă și batalioane de comerț nu se poate să nu iasă oameni dintr'o bucată — gata să moară, în lupta cu toate forțele întunericului, pentru biruința legionarismului românesc.

Mâna sus, cine îndrăznește să se mai îndoiască de victoria legionară.

PENTRU „PORUNCA VREMII"

In legătură cu articolul apărut Sâmbătă 18 Septemprie în «Porunca Vremii», intitulat: „O precizare pentru d. Corneliu Z. Codreanu", Șeful mișcării legionare anunță:

„Am cititit articolul de azi al d-lui Dr. Ilie Rădulescu și am luat act de precizările D-sale.

„In cadrul organizației, voi lua măsurile ce se cuvin".

CORNELIU ZELEA CODREANU

Sâmbătă, 18 Septembrie.

Confiscarea „României Creștine"

Duminică 19 crt., din ordinul ministerului de interne, organele polițienești au confiscat ziarul „*România Creștină*" (Nr. 45) — în mai multe localități din țară.

Fața de acest abuz, directorul ziarului nostru a trimis d-lui ministru *Ion Inculeț* următoarea telegramă:

„Domnului ministru Ion Inculeț, str. G-ral Cristescu 6, București.

Autoritățile polițienești din țară au confiscat astăzi ziarul România Creștină.

Intrucât ziarul avea aprobarea cenzurei, protestez cu toată energia mea de legionar contra acestei noui nedreptăți ce mi se face.

Ce aveți cu mine, domnule Inculeț, de-mi faceți atâta rău? Cinsprezece luni ați ținut ziarul suspendat, iar când abia am început să reapar, procedați la confiscare — pentru a-mi creia pagube morale și materiale?

Dece nu aveți aceiași atitudine și față de presa jidovească?

Sergiu Florescu, *directorul ziarului* «România Creștină» — *Chișinău*".

In urma acestei telegrame, ministerul de interne a revenit asupra confiscării, restituind ziarele ridicate de poliție, iar d. Mihail Voia, prefectul jud. Lăpușna, — nu știm din al cui ordin — a cerut scuze d-lui director al ziarului, regretând cele întâmplate...

Bine, dar cine plătește paguba? La tipografie plătim bani, nu «scuze» — oricât de oficiale ar fi aceste scuze!

Doamne, Dumnezeule, oare în ce țară trăim!?

Muncitori și Studenți

Am să încerc a scrie — în câteva articole — ceva despre muncitori și studenți.

Despre ei și pentru ei.

Și tare aș vrea să reușesc în gândul meu cinstit, pentrucă deși voiu spune lucruri întâmplate, de unii cunoscute, de alții trăite, le voiu arăta însă, în lumina lor adevărată.

Și vă rog să credeți, nu vor fi așternute în fraze muncite cu cuvinte alese și nici încadrate în sisteme, concepții sau pretinse discuții ideologice, la sfârșitul cărora deobiceiu, constatați că n'ai rămas cu nimic.

Ci vor fi spuse simplu și deschis, fără ascunzișuri și subtilități.

Pentrucă cinstit și curat este și sufletul și gândul muncitorului și al studentului.

Al muncitorului și al studentului român creștin, căci de aceștia ne vom ocupa noi.

Iată așa dar, *două corpuri, două unități*: **muncitorimea și studențimea,**

Pentrucă muncitorimea băștinașă formează *nu o „clasă"*, ci *o unitate, un corp.*

Intocmai, ca și studențimea, care e produsul tuturor categoriilor sociale, de unde și putința ei de a sesiza toate problemele și deci și pe cea muncitorească. (Căci fără îndoială există o problemă muncitorească care se cere rezolvită!)

Ne propunem prin urmare, de a arăta cum au fost prezentate opiniei publice acesle două corpuri, cum au fost ele tratate de cei chemați să le asculte păsurile și durerile, apoi raporturile dintre ele și'n sfârșit rolul lor în fața problemelor care angajează însăși existența, sau primenirea unei nații.

Aceste două corpuri: muncitorimea și studențimea, au fost și sunt în veșnică frământare și neliniște.

Au cunoscut dureri și nevoi. S'au luptat cu lipsuri, nedreptăți și violențe.

Și nici de calomnii și insinuări n'au scăpat. Opiniei publice au fost arătate în culorile cele mai negre posibile. Și demn de remarcat este faptul că îndeosebi muncitorimea și studențimea numai, s'au bucurat de această atenție diavolescă.

Și nu ne miră, căci tare mulți dușmani mai au. Și aceștia nu fac decât să împrăștie pe toate căile știrile cele mai murdare la adresa muncitorului cât și a studentului.

Și toți acești dușmani eri ca și astăzi dau o altă interpretare și înfățișare gândului și acțiunei acestor două corpuri. La tot pasul se pot vedea răstălmăciri de vorbe și gesturi.

Câte calomnii, tot atâtea întenții acuzatoare au fost trecute ca aparținând muncitorului sau studentului, de care el era complect strein. Și o greșală cât de mică, ce infam și amplu speculată.

Nici o ocazie nu se scapă. Astăzi ca și eri — în opinia publică, prin muncitor nu se înțelege, mă rog, comunist, socialist, sau bolșevic?!

Marea mulțime vede în fiecare muncitor un temut anarhist care sapă la temeliile actualei forme de stat, și la instalarea alteia în care el muncitorul să aibă întâietatea. Și de aici ura și pornirea împotriva muncitorimei. Săracul muncitor, ce fals este văzut și arătat. Complect nedreptățit.

Or fi muncitori bolșevici, nimic de zis. Dar nu toți. Nu majoritatea.

Și mai ales, nu majoritatea românească.

Dece atunci această pornire împotriva muncitorului român creștin, care muncește conștiincios și liniștit să-și agonisească o haină și o pâine amară pentru el, soție și copii?!

Pentrucă se agită și afișează păreri de stânga unii dintre ei, sau câteva secături din afara lor, deacum întreagă muncitorime e bolșevică?!

Se vede că așa au voit împrejurările și așa au cerut interesații ca să se răspândească și încetățenească această confuzie: *muncitor egal comunist* sau *comunist egal muncitor.*

Trebue neapărat, dacă avem o simțire și o înțelegere a binelui și a râului, a dreptății și nedreptății să înlăturăm această confuzie.

Muncitor nu înseamnă comunist.

După cum comunist, nu este tot muncitorul.

Și mai puțin muncitorul român!

Și acum trecând la studențime, parcă ea a scăpat de murdăriile și calomniile celor care o urăsc?

Dimpotrivă, a avut și are încă de suportat multe... foarte multe.

Studentul este încă și astăzi arătat ca un „huligan", un îndepărtat de carte, un om barbar căruia îi repugnă civilizația; pornit veșnic pe scandal, el este supus tuturor influențelor chiar din afara granițelor, făcând astfel jocul unor mari puteri „adversare" țării noastre.

De peste cinsprezece ani — îndeosebi — corpul studențesc n'a fost privat de nici un epitet cât de josnic și calomnios.

Iată deci, un prim punct de apropiere între aceste două corpuri.

Impotriva amândurora, de cele mai multe ori de acelaș dușman, s'au aruncat insulte, nedreptăți, acuzări și împotriviri spre mai bine.

Atât studentul cât și muncitorul este prezentat ca un anarhist, un răsvrătit — atunci când voește să-și strige o durere — un om primejdios deci, pentru stat și societate, care nu merită ascultare și înțelegere, ci bruscare și alungare.

S'a ajuns ca în unele cercuri — străine din toate punctele de vedere — pronunțarea numelui de student sau muncitor, să dea naștere unui sentiment de groază, jenă și chiar repulsie.

Și de ce toate acestea?

Pentrucă s'a urmărit și se voește încă, o discreditare a acestor două corpuri. Tocmai, pentrucă reprezintă o forță. Și asta, fiecare din ele, separate. *Dar mite, apropiate, unite, închegate?!*

Loviți, nedreptățiți, calomniați mai mult de cât oricare alții, muncitorii și studenții, încep să-și întindă mâinele. Mâini prietenoase. Mâini de frați. De frați în dureri și nedreptăți.

Căci nimic nu apropie mai mult ca durerea. Și nimic nu înfrățește ca nedreptatea. De frați, în simțire și gând românesc.

Pledez prin urmare, și cred într'o sudură sufletească și o conlucrare în faptă, între muncitori și studenți.

Și mult nu va trece, și-i vom vedea cot la cot, mărșăluind în aceeași coloană.

Sub una și aceeași comandă.

Ion Antoniu

Muncitori creștini, uniți-vă în credința legionară!

Muncitorii în statul legionar

Arătam în articolul „Către comunism sau legionarism”, prezentul confuz în care se găsesc azi muncitorii.

Și ceeace m'a determinat să mă ocup de această problemă e tocmai momentul de nehotărîre în care se mai găsesc încă parte din muncitori.

Că prezentul, adică așezarea lor în statul burghez nu le poate surâde, și deci nici vorbă nu este de-o mulțumire a lor, nu mai poate fi discutat.

Sunt oameni, cari urmăresc în viață o așezare a lor definitivă într'un Stat bine organizat, și care trebue, sau urmează să țină seamă de doleanțele, de nevoile lor, în raport cu munca și cu priceperea ce depun pentru societate.

Aceasta rezultă și din puterea lor de jertfă de care au dat și dau dovadă permanent muncitorii, atât la noi, cât și în țările cu o industrie mai desvoltată. Să nu se uite că partidul comunist-jidovesc din Rusia nu avea să vină niciodată la putere, dacă fanatismul și marea putere de sacrificiu a lor, nu ar fi contribuit neprecupețit în timpul revoluției.

Și dacă muncitorii germani, nu s'ar fi aruncat cu hotărîre în luptă, în Germania încă multă vreme, nu s'ar fi putut vedea la putere regimul național-socialist și Cancelar al Reichului ar fi și azi ori Bruening, ori Schleicher, sau oricare altul vreți, însă nu Hitler.

Că la un moment dat, mulți muncitori germanii erau de partea comuniștilor cu Thelmann, apoi tocmai acest lucru i-a făcut pe muncitorii încadrați în mișcarea național-socialistă, să dea cu mai multă încordare lupta hotărîtoare.

Azi în Franța, dacă ar fi apărut un om în care muncitorii să-și pună toată nădejdea lor în care să vadă pe cârmaciu hotărît, n'am mai fi văzut pe un jidan, un Leon Blum, un vântură lume, prim ministru.

Dar ce vreți să facă ei, muncitorii, dacă în țara lor domnește haosul, și la orizont nu apare conducătorul? Și în acest haos și lucrătorii se bălăcesc, fără putință de a știi viitorul ce-i așteaptă.

In câteva cuvinte am văzut că în țările unde s'au petrecut prefaceri sociale în mare, în timpul luptei, ei, lucrătorii au ocupat locuri de cinste.

Aceasta ne arată că sunt oameni cari știu ce vor, și vor cu orice preț, înfăptuirea idealului lor.

Și dacă acest ideal vor să și-l înfăptuiască, în cadrul statului național, ar fi o crimă și e un criminal acela, care se opune la înfăptuirea lui.

Luptă în cadrul statului

Iată dor ce pot da lucrătorii aceluia, cari ar pleca urechea la suferințele lor, ce le îndură cu eroism.

Și acum să revin la subiectul adevărat ce mi-am propus al observa. In ședințele ce țineam cu secția mea, arătam camarazilor mei lucrători în fabrica X, că în țara noastră sunt ca aproximativ 4-500.000 de muncitori în toate fabricele și întreprinderile miniere, petrolifere, a construcțiilor etc.

Le mai explicăm deasemeni că nu e posibil să dea lupta singuri, căci de partea lor ar fi fost dezastru sigur fiind o infimă parte în massa nației românești și că de vor în adevăr ca și ei să-și atingă idealul vieții lor, n'o pot face decât în cadrul statului, dar a unui stat clădit pe un suflet nou, un stat cu o mare putere de luptă cu viață, și numai într'un stat organizat în felul acesta ei nu se vor mai simți că sunt numai niște simple vite de muncă. Dacă în statul burghez nu poate avea loc asemenea prefaceri, cu atât mai mult nu poate fi vorba de îmbunătățirea stării lucrătorilor într'un stat comunist.

Dar lucrătorii sunt luptători. Viața aspră trăită de ei îi pregătește permanent de luptă și de această putere de luptă, comuniștii adică jidanii, s'au folosit mult în lupta dusă cu statele creștine; iar acolo unde statele au rămas organizate pe doctrina revoluției franceze, adică pe doctrina burghezo-liberală, puterea de luptă a lucrătorilor s'a manifestat în greve.

Căpitanul și muncitorii

Dela început, Acel care a plămădit mișcarea legionară a ținut seamă de marile adevăruri:

a) Că lucrătorii de toate categoriile formează o massă de mare putere de luptă și de voință;

b) Că lucrătorii sunt oameni cari alături de șefii lor, de ingineri, aduc un mare aport societății și deci statului, puterea lor de muncă, cu arta lor;

c) Dar că ei, lucrătorii, deși formează o massă de elită, au dus în decursul vremurilor o viață de animale bune de exploatat și nimic mai mult.

Iată dar pentruce Căpitanul în toată evoluția mișcării legionare a ținut totdeauna seamă de cruda realitate în care se sbat muncitorii.

Iată dar pentruce alături de Căpitan, au luat loc în tranșeele de luptă legionară chiar dela începuturile mișcării legionare, un Pancu și încă mulți muncitori de talia lui.

Iată dar și pentruce, Căpitanul în combaterea mișcării comuniste la Iași a chemat la luptă alături de studențime pe lucrători.

Și dacă adevărul e că lucrătorii își au locul lor de onoare în mijlocul mișcării legionare, în tranșeele de luptă legionară și în sufletul Căpitanului, ce situație, care va fi așezarea lor în statul plămădit de luptă, sacrificiile și gândul legionar?

Imi reamintesc că mă găseam în tabăra dela Carmen Sylva în vara anului 1935 și că am luat parte la o ședință ținută de Căpitan cu toți legionarii din tabără. Dintre noi, camarazii puneau întrebări, iar Căpitanul dădea răspunsul. Un camarad lucrător la o fabrică din București a întrebat pe Căpitan, care va fi poziția lucrătorilor în statul legionar și cum se va putea îmbunătăți starea mizeră a lor.

Ce, credeți că răspunzând Căpitanul a căutat să facă filozofie sau să țină un întreg curs de economie politică, cum fac parte din erudiții noștri profesori universitari cu doctrina lor marxistă?

Nu. A fost un răspuns simplu, dar pe cât de simplu și precis, pe atât de realizabil, fără ca să fie nevoe de o întreagă armată de mercenari ai vorbelor și discursurilor la colț de stradă sau la bâlci. De atunci am mai vorbit odată sau de două ori cu acel camarad care i-a pus întrebarea Căpitanului, dar nu l-am mai recunoscut. Ii citeam în față bucuria omului, care și-a găsit drumul vieții. Și de acel camarad am auzit mai apoi că e un legionar de mare putere de muncă și că a făcut minuni în fabrica lui.

Din acea clipă am înțeles pentruce jidovii și oameni politici dușmănesc cu patimă, dar și cu teamă, mișcarea legionară. Din acea clipă, am înțeles pentruce nu se strigă în contra tuturor partidelor ce se intitulează partide naționaliste, cât se strigă și cât se dușmănește de către aceste două categorii de uzurpători de drepturi ai națiunii și deci și a lucrătorilor, contra celui din urmă legionar, celui mai umil legionar.

N'am cerut Căpitanului ca prin răspunsuri la întrebările mele să știu, să cunosc amănunțit poziția muncitorilor în statul legionar; dar din dragul cu care privește când are în față câte un camarad lucrător, am înțeles că *omul acesta, voința aceasta uriașă, are atâta drept în el, cât nu găsește în toate palatele de justiție din lume dela începuturile ei.*

(Va urma)

Dimitrie Popa

O faptă a muncitorimii legionare

Petroșani. — Legionarismul renaște muncitorimea la o viață nouă. Viață de jertfă, de dăruire, de demnitate și de înfrățire într'o singură voință. El rupe mucitorimea din felul de-a gândi și-a făptui al politicianismului și al comunismului — și sădește în sufletul ei dorul faptei creștinești și românești. Acest duh nou își are rodirile lui.

In com. *Cimpa* (Valea-Jiului), o văduvă săracă locuia într'o casă țărănească atât de veche încât pereții erau gata să se surpe — și acoperișul nu mai putea opri ploaia. Camarazii din cuibul „Șiancu” com. *Lonea* conduși de cam. *Marcu Ioan* — au făcut clacă și au ridicat o casă nouă, acoperită cu tablă. Ei lucrau în timpul pe care îl aveau liber. Au lucrat: cam. *Marcu Ioan* și *Vaga Nicolae* câte 322 ore — iar alți camarazi dela 5-43 ore unul. Pentru materiale (bârne, scânduri, var, ferărie etc.) au dat: cam. *Marcu Ioan* 1114 lei; *Vagu Nicolae* 745 lei; ceilalți camarazi câte 100-140 lei. *Bălănescu Ilie* a donat 32 bucăți de scânduri. A fost o adevărată întrecere de făptuire legionară.

Duminecă, 12 Septembrie, casa a fost dată spre folosință acelei văduve. Au fost de față legionarii din garnizoana *Petroșani*. Păr. *Oprean* a făcut sfeștania. *N. Mladin* a arătat tâlcul acestei dăruiri: — ea e semnul unei noi lumi românești, care — prin înfrățirea într'o singură credință, ridică — pe aceste plaiuri — o Țară mândră și românească. S'a cântat *„Dealul Negru”* și *„Sfântă tinerețe legionară”*.

Cum au răspuns autoritățile la această viață nouă ce rodește în sânul muncitorimii? Chiar în ziua sfințirii casei pe care a ridicat-o, cam. *Marcu Ioan*, împreună cu un alt muncitor legionar, *Novăcescu*, au trebuit să se prezinte în fața consiliului de războl din Sibiu, sub acuzarea de-a fi lipit niște manifeste legionare prin *Lonea*. Iar a doua zi, șeful de post a făcut proces-verbal păr. *Oprean* pentrucă a sfințit casa. Și *„cercetările”* nu se vor opri aici.

Toate însă sunt zadarnice: *muncitorimea înțelege, unde-i adevărul — și nimic n'o mai poate împiedeca din calea ei...*

Serbarea corpului muncitoresc legionar din Cernăuți.

Duminecă 12 Sept. a. c., a avut loc, în Casa Națională a comunei suburbane *Roșa-Țețina*, o reușită serbare a corpului muncitoresc legionar din Cernăuți.

A luat parte un mare număr de intelectuali, muncitori și țărani.

A urmat o serată dansantă.

Venitul curat a fost destinat pentru ridicarea unei biserici în sectorul Roșa-Stâncă.

MUNCITORII DIN FABRICA „CĂLAN” DUC O VIAȚA GREA

Directorul Kohn, sluga și satelitul lui Auschnitt este satrapul regiunei.

Hunedoara. — Județul Hunedoara este dăruit de Dumnezeu cu cele mai înălțătoare daruri. Cel mai îngust petec de pământ vorbește despre taina urzirii unei fapte istorice. Bogat în fier, cărbune, aur, păduri, izvoare bogate.

Și totuși a românului e numai sărăcia. Toate bogățiile sunt în mâna străinilor și în special a jidanilor. Ne vom ocupa de întreprinderea *Călan*, fabrică metalurgică, proprietatea jidanului *Auschnitt*, de sub conducerea și mai odiosului jid *Coleanu — alias Kohn* —

Muncitorii români duc în această fabrică viață de câine. Atâția câți sunt, căci majoritatea absolută sunt străini. Numai în vara aceasta au fost dați afară din lucru peste *60 muncitori legionari*. Prost salariați, muncesc până la extenuare, românii fiind forțați să lucreze numai noaptea și în rânduri duble, sau li se dă numai odată sau de două ori de lucru într'o săptămână, pentruca să-și ia lumea în cap.

Un nou lanț al nemerniciei și nelegiurei conducerii îl formează lipsa de locuințe pentru români, cari sunt forțați după munca istovitoare să purceadă zeci de k'm. pe jos până în satele respective. Convoiul muncitorilor e trist. Suflete împietrite. Ființe seci și uscate, neîncrezătoare. Priviau parcă aiuriți munca de salahor a legionarilor dintr'o tabără apropiată. Pe furiș examinau lucrările pentru a nu fi spionați.

Distruși fizicește, nu [illegible] în acest orășel pierdut [illegible] românism nici hrana sufletească [illegible]. Fără biserică și fără [illegible] român. Doar o biserică ungurească își arată falnic [illegible]. Dar jidovul Kohn e înconjurat de o pletoră de funcționari [illegible] zeriori din armata română [illegible] condamnniști. Intreaga elită [illegible] cărească a proletariatului [illegible] vesc spionează muncitorimea naționalistă.

A murit dăunăzi muncitorul legionar *Teodor Câmpeanu*, electrocutat în fabrică. Lonjerile lui, au fost scânteile electrice, cari i-au curmat firul vieții. Mașina nu avea izolatorul bun, ci după spusele martorilor, avea trei fire electrice [illegible]. Totuși Kohn nu a voit [illegible] știe de necazuri familiare, [illegible] părinți bolnavi. Chițu, [illegible] nierul de jandarmi, a spus [illegible] meii distruse: *„Du-te la legionari să îți dea bani.* A fost de-a [illegible]

Pirații fierului românesc vreau să întreagă sbuciumul celor flămânzi. Românii [illegible] toți ziuași și pălmași, [illegible] muncitor calificat. Politicianii se înfruptă din toate. [illegible] onorarii, ajutoare, subvenții, diurne, și alte „articole” [illegible] noscute. Convoiul oficial [illegible] își continuă însă drumul [illegible] nădejdea într'un viitor mai bun și drept.

Aug. Ilieșiu

Legionari achitați de Trib. Câmpulung

Gura-Homorului — In ziua de 21 Martie 1937 urma să se facă la Mânăstirea Homorului un parastas pentru pomenirea eroilor *Moța și Marin*. Plutonierul *Radușanu*, pentru a zădărnici oficierea parastasului, a arestat în ajun pe fruntașii legionari din comuna *Mânăstirea Homorului*, a trimis biletele la ceilalți legionari din orașul învecinat, — prin care îi soma să nu părăsească orașul în ziua aceea și mai ales să nu încerce a pătrunde în comuna Mânăstirea Homorului pentru a lua parte la parastas, iar drumul, care duce la Mânăstirea l-a barat cu cordoane de jandarmi.

Parastasul totuși s'a oficiat, iar legionarul D. Niculcea, pentru a evita conflictul cu jandarmii, a venit la Mânăstire trecând printr'o pădure.

Jandarmul *Radușanu*, furios că toate încercările sale de a opri parastasul au dat greș, a avut obrăznicia ca să [illegible] preotului în altar un [illegible] care îi cerea să nu oficieze parastasul.

Bineînțeles că parastasul a fost totuși oficiat, iar [illegible] pentru ca să se poată [illegible] a arestat pe legionarii *D. Niculcea și V. Jucan*, [illegible] procese de dare în judecată pentru *„port de insigne și uniforme subversive”* — cari în realitate erau [illegible] țele acele verzi cari [illegible] în amintirea eroilor [illegible] rin, iar „uniforma” [illegible] consta dintr'o simplă cămașă verde pe care camaradul [illegible] structor D. Niculcea [illegible] sub haină.

Tribunalul Câmpulung-Bucovina, a achitat pe ambii legionari, la însăși cererea d-lui procuror, *stabilindu-se că simplă cămașă verde fără centură cu diagonală nu constitue uniforma legionară.*

Marșul legionarilor din Valea-Jiului

Petroșani. — Duhul legionar plămădește în așa fel inimile, încât fiecare să se simtă o parte din setea de înălțare a Neamului. Prin el reînviază strămoșii — trăesc din nou eroii. Ca semn al acestei legături sufletești cu duhul de jertfă al trecutului românesc, muncitorimea-legionară din Valea-Jiului, începând cu anul trecut, s'a legat a îngenunchia, an de an, la umbra monumentului gen.-erou Dragalina, pe pământul sfințit cu sângele lui.

Anul acesta legionarii au făcut un marș de 27 km. până la M-rea Lainici, în seara zilei de 7 Septembrie. Drum străjuit de taina tăcută a codrilor și alintat de învolburarea Jiului. Cântecele legionare reînviau par'că vechile vremi haiducești. După marș — s'au aprins focuri, sub coama unei păduri — legionarii — cu mâna spre cer — invocau duhurile strămoșilor. Par'că se strânseră în jurul focului — în miez de noapte — toți pandurii lui Tudor, moții lui Iancu și luptătorii generalului Dragalina.

In dimineața zilei de 8 Septembrie au sosit și camarazii din Gorj — în frunte cu cam. Bărbulescu, C. Goga și prof. Tucu. După terminarea slujbelor de hram, legionarii — vreo 70 — au urmat — tăcuți — încolonați soborul preoțesc până la monumentul gen. Dragalina.

In frunte: parastasul adus de cuibul „Parângul” din Petroșani — și două cununi, înfășurate în tricolor, prinos eroilor din partea legionarilor din Valea-Jiului și Gorj. In tot timpul sf. slujbe a parastasului legionarii au stat în poziția de drepți. A vorbit păr. Zoican — preamărind eroismul. S'au depus apoi coroanele. „Imnul legionarilor căzuți” aruncă peste inimi fiorul apropierii de cei morți și totuși vii. Cam. *N. Mladin* arată că tăria legionarilor stă în legătura lor cu strămoșii, care-i întărește în credința că prin brațul lor se vor înfăptui însăși vrerile nebiruite ale Neamului. „Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane, Pășesc în rând cu cei ce au rămas”... cântecul biruinței legionare, își răsfrânge ecoul în inimi, ca un răspuns la ultimele cuvinte ale gen. Dragalina: „Du-te la ai mei și le spune că *eu nu i-am uitat*”. Ochii se umezesc. Strămoșii își îmbrățișează urmașii. Un gând — un suflet — pentru biruința unui Neam.

ROMÂNI!

Citiți săptămânal

„LIBERTATEA”

Cea mai răspândită gazetă legionară scrisă pe înțelesul poporului —

— FOAIA FAMILIEI EROULUI IONEL MOȚA —

Redacția: Orăștie-Hunedoara. Administrația: București, Calea Victoriei 63. Abonamentul: 120 lei anual.

MIȘCAREA LEGIONARĂ și MUNCITORIMEA

II

De ani de zile muncitorii se sbat în mizerie și luptă pentru dreptatea lor. Exploatați fără milă în toate țările burgheze, ei s'au arătat gata să urmeze pe ori cine le întinde o nădejde. Ovreii și-au dat seama de acest lucru. Și atunci, urmărind scopurile lor de distrugere a lumii creștine și naționale, au căutat să momească pe muncitori prin făgăduințe mincinoase, de partea lor. De aceea comunismul spune că urmărește împărăția muncitorilor, când în realitate urmărește împărăția ovreilor. Comunismul spune că urmărește distrugerea religiei, care ține poporul în amorțire, dar în realitate nu urmărește decât distrugerea bisericii noastre, a celei creștine, ca să poată crește în voe sinagoga lor jidovească. De aceea comunismul spune că se vor împărți toate averile în chip egal, când în realitate urmărește confiscarea averilor pentru folosul câtorva. Comunismul spune că urmărește frăția și unirea tuturor popoarelor, când în realitate urmărește stăpânirea tuturor popoarelor de către neamul lui Iuda. Dacă într'adevăr comunismul ar urmări dreptate pentru muncitori și numai atât, cum spun ovreii, noi n'am fi potrivnici acestei mișcări politice. Dreptatea muncitorilor e însă numai o momeală pentru muncitorime, care este întrebuințată apoi fără știrea ei ca o unealtă pentru scopuri ascunse.

Marele dușman al comunismului este naționalismul, adică orice doctrină care apără ființa națională. Dar de ce ar fi națiunea un dușman pentru muncitorime, când și aceasta face parte din sânul națiunii? Ura aceasta ar fi neînțeleasă dacă ar porni dela muncitor. Noi o înțelegem însă, pentrucă știm că pornește din altă parte, dela ovreii din mișcările comuniste, singurii cari au interes să distrugă celelalte neamuri. Comuniștii ovrei au strecurat în învățătura comunistă, două idei care n'au nimic de-a face cu muncitorimea propriu zisă: lupta de clasă și internaționalismul. Dacă ar fi strecurat numai lupta de clasă, statul ar fi urmat să cadă din mâinile burgheziei naționale în cele ale muncitorimei tot naționale. De pildă la noi, statul ar ajunge să fie stăpânit de muncitorii români, după ce ar înlătura pe burghezii români. Muncitorilor din punctul lor de vedere le-ar conveni lucrul acesta. Nu le convine însă ovreilor. Ce s'ar face ei dacă ar pleca Românii și ar veni tot Românii? Ar profita muncitorii, dar ei n'ar câștiga nimic. Ar avea desigur în față un popor desbinat, slăbit de lupta de clasă, pe care l-ar putea supune mai ușor, dar lupta ar fi tot grea și lor le e frică de lupte pe care trebue să le ducă singuri. De aceea nu s'au mulțumit cu lupta de clasă, ci au adăugat internaționalismul. Comunismul cere să se unească proletarii din toată lumea. In felul acesta o națiune nu e numai desbinată înlăuntru, dar o parte din membrii săi se unesc cu dușmanii țării și devin trădători de neam. Pe calea aceasta străinii se pot amesteca în treburile țării tale, tu comunist român poți primi ordine dela Moscova și la sfârșit ovreii care stau în dosul acestei organizații internaționale pot înlătura pe cei care au luptat și și-au distrus țara, adică pe muncitori, ca să iasă ei la iveală și să-și împartă între ei prada. Și ca să se asigure că muncitorii nu se vor putea opune nici cel puțin în ultimul moment, când vor vedea că au fost înșelați, comuniștii distrug treptat religia, dragostea de țară, puterea de muncă, familia, armata, adică tot ceea ce poate să însemneze o tărie a sufletului sau a brațului, ca să facă din fiii unui neam o simplă turmă de vite, pe care s'o poată ei distruge fără greutate. Iată de ce mișcarea legionară este împotriva comunismului. Noi știm ce se ascunde în dosul acestei organizații. Știm ce primejdie reprezintă. Și cât ne-ar fi de dragi muncitorii și cât ne-ar fi de scumpă dreptatea lor, nu putem lăsa să ne piară neamul din pricina lor, să ni se distrugă țara și să fie dată pe mâinile ovreilor și ale altor streini. Lucrul acesta trebue să-l înțeleagă toți muncitorii de bună credință. Nu ne adresăm șarlatanilor, căci aceștia vor continua să-și facă afacerile mai departe. Toți muncitorii cinstiți trebue însă să înțeleagă că nimeni nu-și poate face dreptate făcând nedreptate unui neam întreg. De aceea spune d-l C. Z. C.: „Dreptatea ta, în cadrul dreptății neamului”.

Dar în cadrul dreptății neamului se înfăptuește și dreptatea muncitorilor? Iată întrebarea pe care și-o pot pune cei care citesc cuvintele acestea. Ca să putem da un răspuns precis, trebue să știm mai întâi ce înseamnează dreptate pentru muncitori. Ce vor ei și ce admite mișcarea legionară din cererile lor? Drepturile muncitorilor sunt:

1. *Dreptul la muncă.* Intr'o țară bine organizată nimeni nu trebue să moară de foame, cu atât mai puțin cei care sunt în stare și sunt gata să lucreze. Muncitorii n'au alt izvor de venituri decât munca lor. Comunitatea națională nu le poate asigura deci traiul, decât asigurându-le întrebuințarea în viața economică.

2. *Dreptul la salariu.* Intr'o organizație de stat bazată pe dreptate, un om nu trebue numai să muncească, el trebue să fie și plătit după munca pe care o depune. Trebue să se socotească exact cât aduce munca în producție și tot ce aduce, atât prin cantitatea cât și prin calitatea ei, să se dea muncitorului. Reținerile nu se pot face decât în folosul statului sub formă de impozit, în folosul întreprinderii sub formă de participare la proprietate și în folosul muncitorului, sub formă de asigurare. Cu alte cuvinte, exploatarea muncitorului, numai pentrucă nu se poate apăra împotriva patronului, trebue să înceteze.

3. *Dreptul la sănătate.* Nu e destul să fie plătiți cinstit, muncitorii trebuesc puși în condiții de traiu care să nu le primejduiască sănătatea. De aceea atelierele, orele de muncă și tehnica de lucru, trebuesc așa organizate încât muncitorii să lucreze în condiții igienice.

4. *Dreptul la cultură.* Muncitorii nu sunt numai brațe de lucru, care trebuesc păstrate în putere, ci în primul rând suflete care trebuesc cultivate și înălțate. Și muncitorii au dreptul la învățătură, ca să se bucure de progresele științei, de creațiile artistice, de viață morală și religioasă și de toate bunurile culturale ale țării. Tocmai în aceasta constă marea deosebire între un om care muncește și între un animal de muncă.

5. *Dreptul la onoare.* Muncitorul îndeplinește și el o funcție însemnată în societate, el este folositor prin munca sa, tuturor. De aceea el nu trebue umilit, nici disprețuit pentru munca lui. El are dreptul la o viață cinstită și demnă. El are dreptul să fie tratat omenește și considerat ca toți ceilalți membri ai națiunii.

6. *Dreptul la ocrotirea statului pentru el și familia sa, când nu mai poate munci.* In caz de bătrânețe sau invaliditate, muncitorul are dreptul să fie ajutat de stat, ca să nu cadă pe ultima treaptă a vieții sociale și după o viață de muncă să devină cerșetor. Iar familia sa trebue ajutată să devină folositoare națiunii.

Iată câteva drepturi muncitorești — și de sigur mai sunt și altele — pe care mișcarea legionară le recunoaște și înțelege să lupte pentru ele, alături de camarazii muncitori. De poate statul legionar să dea ființă acestor drepturi? Iată ce trebue să arătăm.

(Va urma)

Traian Herseni

Citiți săptămânal

„România Creștină”

Cea mai răspândită foaie scrisă cu duh legionar

VIAŢA LEGIONARĂ
Credinţă, Luptă, Sacrificii.

Mişcarea legionară
DĂ LĂMURIRI PENTRU STRÂNGEREA FIERULUI

Noua bătălie legionară pe tărâmul comerţului are nevoie de capital. Pentru strângerea acestui capital se cunoaşte apelul lansat de d. *Corneliu Codreanu* pentru adunarea fierului vechiu, care — vândut, — va fi primul capital de comerţ.

Mai jos sunt directivele tri... în vederea acestei operaţii.

1) Fierul adunat, trebue sortat pe categorii, pentrucă valorificarea nu se face în bune condiţiuni decât dacă este sortat. Pe de altă parte, unele bucăţi de fier pot fi utilizate şi pentru alte scopuri de cât pentru topit.

2) Prima sortare — indispensabilă — este separarea fierului gros, care este tabla subţire, de fierul masiv.

3) Tabla se aşează în foi, una peste alta şi se leagă cu sârmă.

4) Se va separa tabla neagră de tabla zincată şi mai ales de cea cositorită. Aceasta din urmă se poate exporta. Exportul este permis pentrucă în ţară nu se cumpără. Această tablă se vinde în Germania şi Anglia, unde se recuperează cositorul depe ei.

5) Tabla neagră are un preţ care este cu 60 la sută sub preţul fierului gros, şi dacă nu este aleasă din fier, să dă un preţ mai slab pentru acesta din urmă.

6) Fonta va fi aleasă cu îngrijire din fier pentrucă ea are un preţ care este minimum de 2 ori preţul fierului masiv.

7) Din fier—deasemenea — se vor pune de o parte tot ceeace este: vargă, ţeavă, roată, rotiţă, etc. aceste piese putând fi valorificate direct şi aceasta de cele mai multe ori.

8) Tabla groasă de fier provenită din cazane sau rezervoare, are un preţ cu totul altul ca tabla subţire; se va pune deci separat.

9) Ocazional; se vor găsi la fier vechiu proiectile sau bombe. Se poate deasemeni ca ele să ne fie servite intenţionat. Pentru a evita accidente — întotdeauna serioase şi deci încurcături cu autorităţile se vor da instrucţiuni ca nimeni să nu încerce a le demonta sau să le lovească cu ciocanul şi nici să le asvârle. Ele se vor pune cu băgare de seamă într'un loc mai ferit adică mai puţin accesibil, până la venirea specialistului care le va demonta, sparge în bucăţi, sau distruge — după caz.

10) Orice bucată de metal, ca: plumb, alamă, aramă, bronz, aluminium, etc. se vor depozita separat.

11) Deasemeni se vor depozita separat orice piese: motoare, pistoane, radiatoare, caloriferc, roţiţe şi maşini de ceasornice etc.

12) Un capitol special îl formează cenuşile de metale, cari ocazional pot intra în proprietatea noastră. Ele se vor depozita separat, după felul lor: de zinc, de plumb, etc.

13) Nimic nu trebue svârlit, nici chiar tuburile de pastă de dinţi — vechi, — sau poleiala dela ciocolăţi, dela cutiile de ţigări, ambalagii; Capace, cutii de sardele, de conserve, etc., totul trebue păstrat pentrucă şi cea mai mică bucată de metal are o valoare.

Legionarii sau prietenii din Capitală, cari voiesc să predea asemenea metale, sunt rugaţi să anunţe în strada Gutemberg No. 3, la sediu, Secţia Fierului, pe legionarul Sandulache Nicolae telefon 3.05.54.

In restul ţării se vor anunţa şefii judeţeni.

Epilogul „complotului" contra profesorului T. Bratu

Iaşi.—După 6 luni de închisoare au fost eliberaţi legionarii aşa zişi atentatori la viaţa d-lui Rector Bratu. Atentat căruia democraţia i-a dat o înflorire din cele mai mari, fiind doar opera lor.

Zic: „aşa zişii atentatori" nu că nu au reuşit să-l asasineze pe d-l Rector, dar nici nu s'au gândit vreodată să atenteze la viaţa dumnealui. Justiţia găsindu-i nevinovaţi provizoriu îi eliberează, rămânând să stabilească definitiv nevinovăţia lor în Octombrie a. c. A trebuit ca legionarii: Sguroiu, Stângă, Zissu, Carpen, Buburuzan şi Gheorghiţă să piardă un an de studii, ca să reuşească pentru un moment atentatul aranjat din umbră. Se zice că trei indivizi au sărit asupra d-lui Rector şi totuşi sunt acuzaţi şase legionari. Se vede că doritorii de atentate ştiu tabla înmulţirii numai cu 2. Puteţi să înmulţească cu 3, cu 4... şi aveau mai mulţi atentatori, doar legionari mai sunt, şi apoi ce-i doare pe ei dacă băeţii pierd anii de studii şi-şi strică sănătatea; atentat să iasă, presa jidovească să urle, că după aia le dăm noi drumul mai târziu în tăcere. Aţi vrut să schimbaţi admiraţia unei lumi, înmărmurită de jertfa supremă a martirilor: Moţa, Marin, prin montarea unui atentat? V'aţi înşelat. Aţi găsit vinovaţi la comandă, i-aţi închis. Au suferit legionarii în tăcere pe nedrept, umezeala închisorii, dar nu s'au clintit o clipă dela drumul pe care l'au ales.

Inchisoarea le-a împietrit credinţa în Căpitan şi Legiune, căci în suferinţi şi grele încercări legionarii îşi verifică puterile. Acum, au venit în mijlocul nostru mai dârzi, mai hotărîţi, mai tari, mai oţeliţi gata pentru noi lupte ce se vestesc la orizont.

Tiberiu Popa

In curând va apare
„Cea mai mare jertfă LEGIONARĂ"
de *Gh. Şt. Clime* şi *Pr. Dumitrescu-Borşa*, comandanţi legionari.

A părut ediţia III din
„ŢARA"
poemul lui **Aron Cotruş**
Lei 10 exemplarul

Cele 6 legi fundamentale ale legionarului

1) **Legea disciplinii:** *Fii disciplinat, legionar, căci numai aşa vei învinge. Urmează-ţi şeful şi la bine şi la greu.*

2) **Legea muncii:** *Munceşte. Munceşte în fiecare zi, munceşte cu drag. Răsplata muncii să-ţi fie nu câştigul, ci mulţumirea că ai pus o cărămidă la înălţarea Legiunii şi la înflorirea României.*

3) **Legea tăcerii:** *Vorbeşte puţin. Vorbeşte ce trebue. Vorbeşte când trebue. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptueşte, lasă-i pe alţii să vorbească.*

4) **Legea educaţiei:** *Trebue să devii altul. Un erou. In cuib fă-ţi şcoala. Cunoaşte bine Legiunea.*

5) **Legea ajutorului reciproc:** *Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.*

6) **Legea onoarei:** *Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă, şi nu fii niciodată mişel. Lasă pentru alţii căile infamiei. Decât să învingi prin infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei.*

Noul sediu legionar

Noul sediu legionar, în curs de construcţie, ajunge săptămâna aceasta la ultimul planşeu.

Cu prilejul turnării acestuia, va avea loc o serbare legionară, Duminică 26 Septembrie.

Slujba religioasă se va ţine sus, pe noul planşeu, la o înălţime de 20 de metri.

Pe el nu vor putea lua loc decât 15 persoane.

Se va fixa cu această ocazie, tradiţionala cruce, obişnuită de creştini la terminatul clădirilor.

In vederea festivităţilor, Casa legionară va fi împodobită şi luminată în mod deosebit.

In încăperi se va amenaja o expoziţie legionară cu diferite secţii: comerţ, muncă, tipărituri, artă, istorie, muzeu, etc.

Un comitet de legionari şi legionare a pregătit din timp organizarea expoziţiei, care va fi deschisă vizitatorilor din ziua de Sâmbătă, 25 Septembrie.

Amintim că înălţarea Casei legionare a început Vineri 4 Iunie 1937.

Suprafaţa construcţiei e de 250 m. p., şi a necesitat 7 vagoane de fier şi 20 de ciment.

La săparea subsolului s'au dislocat 1800 metri cubi de pământ.

Planurile Casei legionare au fost întocmite de d. **Prof. Iotzu,** *iar calculele de d-nii Prof* **Beleş şi Marcu.**

Casa cuprinde: **restaurant la subsol, comerţ la parter,** *iar în etaje* **o mare sală de întruniri, birouri şi locuinţe.**

Marşul legionar din jud. Suceava

Cadrele legionare tinere din jud. Suceava au hotărît să facă un marş prin judeţ. Zis şi făcut. Legionăreşte!

In ziua de 8 Septembrie a. c., desdedimineaţă au poposit în comuna *Liuzii-Humorului*, 70 de flăcăi, unul mai chipeş decât altul, studenţi, licenţiaţi şi ţărani, vajnici plăeşi. Toţi călări au pornit cu *„Doamne ajută"* la drum, aşezaţi câte trei în rând, un şirag frumos, de-ţi era mai mare dragul să-i tot priveşti!

In ordinea cea mai perfectă au străbătut în ciocotul cântecelor legionare următoarele comune: *Balaceana* (puternică cetăţuie legionară) *Braşca, Ilişeşti, Stupca* (în organizare), *Corlata, Berchişeşti, Brăeşeşti,* (bine organizat), *Mazanaeşti, Dragoeşti* şi înapoi *Liuzii-Humorului*—cuib vechiu legionar.

Au parcurs în total peste 80 de kilometri, înviorând, încurajând şi sfătuind pe toţi creştinii satelor să ţină la credinţa şi glia strămoşească.

Pe la troiţi şi monumente de-ale eroilor au cântat duiosul imn al legionarilor căzuţi, care făcea şi pe cel mai împetrit om să lăcrimeze.

Pretutindeni, mulţimea satelor i-a primit şi petrecut cu urale de *„Trăiască Legiunea"*, *„Trăiască Căpitanul"*, poftindu-i pe aceşti soli ai Căpitanului să vină cât mai des pe la ei cu poveţe folositoare pentru suflet şi trup şi cu cântece duioase şi plăcute.

Preot **Calistrat Caciur**

IMPUNĂTOARE MANIFESTAŢIE LEGIONARA
PE VALEA TOPOLOGULUI-ARGEŞ

— 800 de legionari în front; unităţi de călăreţi şi bicicilişti — Peste 3000 de săteni participanţi —

Convertirea în massă a ţărănimii la noul crez al disciplinii naţionale

Valea Topologului, din preajma cetăţii domneşti dela Argeş, a cunoscut Duminică 19 Septembrie cor. mare noutate a primenirii sufletului românesc şi a fremătat la vestea biruinţei apropiate, nu a unui partid, ci a naţiei în întregul ei.

Impotriva duhurilor rele, cari până azi au supt-o şi încăluşat-o şi împotriva propriilor ei slăbiciuni.

Sub conducerea comandanţilor: *Pr. Dumitrescu-Borşa, Bănică Dobre, Traian Coligă şi Voica Popescu,* 800 de legionari din *Sălătruc, Bărseşti, Cepari, Arel, Corbeni, Căpăţâneni, Albeşti, Jibleu, Fedeleşti, Săpata, Vâlsan, Tigveni,* şi *Curtea de Argeş,* în mare majoritate săteni, sau adunat în *Ciofrângeni,* rânduiţi în trei coloane de bicicilişti, călăreţi şi pedestraşi, pentru a lua lumină dela noua torţă care-şi proectează strălucirea tot mai triumfal asupra ţării întregi.

In afară de legionarii încadraţi, au mai participat la această manifestaţie încă peste 3000 de săteni din satele numite.

Urmează Părintele *Dumitrescu Borşa,* care, cu pace în grai şi smerenie în suflet, demonstrează spiritul creştin al legionarilor.

Impresia asupra sătenilor e formidabilă.

Spiritul lor absent dela întortocheri, complicaţii şi şmecherii cazuistice, prinde din zbor cuvintele dogoritoare ale vorbitorilor, le trec prin alambicul lor sufletesc şi soarbe armoniile eroice ale cântecelor legionare, transfigurându-se ca la o adevărată procesiune religioasă.

Am credinţa neţărmurită că legionarismul, cu metodele lui sincere, ostăşeşti şi direct mergătoare la inimă, prinde mult mai repede şi mai adânc printre ţărani, decât a prins printre citadini.

Cele două ordini, faţă în faţă

Autorităţile, prevenite de această manifestaţie legionară, şi-au făcut datoria.

Mulţi participanţi au fost împiedicaţi de a străbate până la locul de adunare, care la eşirea din satele de pornire, care la intrarea în Ciofrângeni.

O companie de jandarmi, secondată de o unitate din regimentul de obuziere din Piteşti, a fost mobilizată pentru a ţine ordinea pe valea Topologului, în această zi de înălţare naţională.

Foarte bine face guvernul că trimite armată în asemenea ocazii. Ofiţerii şi ostaşii, în marea lor majoritate ţărani români, au prilejul de a constata că legionarii sunt oameni de o ordine desăvârşită, că nu „luncrează" satele cu rachiu şi nu făgăduesc poporului scutirea de biruri, moşiile şi pădurile aliora şi luna de pe cer, pentrucă în urmă să le dea legate de mâini şi de picioare trusturilor jidoveşti.

Şi chiar dacă jandarmii împiedecă cât pot participarea poporului la manifestaţiile legionare, lipsa parţială a sătenilor e compensată prin asistenţa militarilor din serviciul de ordine.

Ei văd că la demonstraţiile legionare nu au aface cu politiciani, derbedei şi demagogi, cari sfidează în grupuri de câte 7-8, sărăcia satelor, în limuzine luxoase, ci cu un tineret gata în orice moment să cadă pentru crezul lui, încolonat în unităţi de 500 până la o mie de inşi, cari nu pot fi stăviliţi în hotărârea lor de a ajunge la ţintă.

Astfel, îşi dau întâlnirea la aceste întruniri legionare, ordinea oficială, reprezentată prin armată şi ordinea legionară.

Fără să vrea aceste două ordine se compară, se apropie sufleteşte şi se pregătesc pentru ziua când vor deveni una.

Manifestaţia

La ora 1,30 după amiază eşaloanele legionare sunt sosite la punctul de întâlnire.

Participarea sătească deasemenea.

Batalionul legionar dă onorul comandanţilor.

Se dă raportul.

Incepe şedinţa educativă în atenţia înfrigurată a celor de faţă.

Se face apelul celor trecuţi la cele vecinice, urmat de imnul legionarilor căzuţi, în care timp legiunea argeşană se înfrăţeşte în cuget şi simţire cu legiunea din Ceruri, sporită an de an după *Ciumetti, cu Moţa, Marin, Gligor, Bălăianu* şi alţii.

Fiecare depune legământul de a urma pilda martirilor înaintaşi.

Alternează apoi cu cântecele legionare, conferinţele educative ale comandanţilor.

Bănică Dobre vorbeşte ostăşeşte, atât pentru ostaşii legionari, cât şi pentru ceilalţi.

Cuvintele lui sunt netede, aproape tăioase, dar prevenitoare.

Statura uriaşă a eroului de pe frontul spaniol, cuvântul răspicat şi atitudinea lui blândă pentru cei înţelegători şi neînduplecată pentru cei ce stărnesc în păcatul încălcării legilor, impune şi încremeneşte.

Şi înfipt în şaua calului care este m â n d r u de ce poartă deasupra, camaradul Bănică Dobre împarte legenda pe Valea Topologului.

Comandantul *Traian Coligă,* arată sătenilor în imagini vii câte secole despart lumea politicianistă de lumea legionară.

Pădurea de braţe întinse

Şedinţa, sau mai bine zis slujba aceasta naţional-legionară a luat sfârşit la ora 14,30, într'o linişte de biserică.

Am străbătut, după terminarea ei, câteva sate de pe Valea Topologului.

Dealstânga şi deadreapta şoselei, păduri întregi de braţe mărturiseau prin acest semn legionar, tăcut dar dârz, cât de profund pătrunsese în sufletele ţărănimii, şedinţa de educaţie naţional legionară dela Ciofrângeni-Argeş.

Sătenii noştri au un puternic instinct colectiv naţional, care nu aşteaptă decât facăra care să-l transforme în conştiinţă tare, nesdruncinată.

In faţa acestei transfigurări ţărăneşti, la primul contact cu aurul din sufletul legionarilor, am înţeles şi mai bine cât de jidoveşti au fost procedeele demagogice cu satele noastre, pe cari le-au zăpăcit întâi cu promisiuni deşarte, le-au deprins apoi cu zavistia politică, în fine le-au amorţit conştiinţa naţională, pentru a face din această lume sătească, o massă dezorientată, cât mai uşor de exploatat.

Legionarii trebue să descindă deci în sate, încălzind sufletul ţăranilor cu căldura crezului lor cât mai mult şi cât mai repeţat pentru a reintegra în vibrarea românească cu un ceas mai de vreme aceste oropsite milioane de robi ai pământului desnaţionalizaţi sufleteşte prin democraţie.

„Păşi-vor înainte"

Odată cu reapariţia „României Creştine", vechiul torent, încătuşat până acum, îşi rostogoleşte din nou apele şi le îndreaptă spre albia dreaptă a spumegatului fluviu legionar.

Din el vor vorbi cu nesaţ sufletele însetate de lumină, dreptate şi sinceritate; cei îndoelnici vor dobândi încrederea în puterile lor şi vor vedea cum în faţa pepturilor lor de granit, aramicile ondulaţiuni ce vor mai supravieţui clocotului satanic de astăzi, se vor sparge nelăsând nici o urmă; cei hotărîţi se vor oţeli şi cu fruntea mai sus, vor păşi sigur spre apropiata zi a biruinţii supreme.

Facă Dumnezeu ca tu „Românie Creştină", torent eri, râu astăzi, să ajungi fluviu în marea legiunii a României de mâine.

Prof. **Const. Gh Stanciu**

Informaţiuni dela Centrul legionar
DIN CAPITALA

Atelier legionar de croitorie. *In toamna aceasta, urmând a se deschide un atelier de croitorie pentru doamne şi de lenjuri, legionarele specialiste sau cunoscătoare în materie, sunt rugate a se prezenta Şefului mişcării legionare.*

⁂

Se caută o pivniţă mare. *Comerţul legionar caută o pivniţă mare pentru depozitarea zarzavaturilor, murăturilor etc.*

Ofertanţii se vor adresa d-lui ing. **V. Horodniceanu,** *în str. Imprimeriei Nr. 3, Bucureşti.*

⁂

Studenţi legionari pentru restaurant. *Pentru restaurantul legionar din Capitală, se caută studenţi legionari de bună creştere şi de mare corectitudine sufletească.*

A se adresa de urgenţă la biroul sediului central.

⁂

Cei ce vor a învăţa tricotajul. *Cei cari vor a învăţa tricotajul şi cari sunt liberi, se vor prezenta de asemenea la biroul sediului central.*

⁂

Un contabil cu experienţă. *Se caută grabnic un contabil cu experienţă pentru a ocupa serviciu la o întreprindere comercială. A se adresa ing. Smărăndescu, la sediul central.*

FESTIVAL LEGIONAR LA SIBIU

In seara zilei de 17 Sept. a. c., studenţimea legionară a oferit publicului sibian, un magnific regal de artă şi simţire românească. Sala a fost arhiplină. Cine cunoaşte amploarea „Teatrului Orăşenesc" îşi poate da seama ce înseamnează aceasta. A luat parte tot ce Sibiul are mai ales: *preoţi, avocaţi, studenţi* etc. Au lipsit fireşte şacalii politici.

Serbarea s'a început creştineşte, cu Tatăl nostru, cântat de corul studenţilor dela Academia Teologică din localitate. S'au cântat apoi şi alte cântece sub bagheta inegalabilă a maestrului *Gherman.* Tot cu această ocazie s'a făcut inaugurarea cântecului *„Arhanghelii"* al vestitului nostru compozitor *Tim. Popovici,* închinat memoriei eroilor *Moţa Marin.*

A urmat apoi instructiva conferinţa a d-lui prof. *Dragoş Protopopescu „Cuvinte despre Neam".* Conferenţiarul află geneza naţionalismului european într'o stare de pesimism, cauzată de război. In acest sens, cel mai tipic naţionalism este hitlerismul. In acelaş timp, naţionalismul îşi precizează atitudinea în funcţie de optimismul Genevei, obiectivat în: umanitarism, pacifism şi industrialism. Germanii au opus umanitarismului fals al Genevei: ideia teutonică, iar italienii ideea romanităţii etc. Singurul naţionalism tipic românesc este *legionarismul,* care cuprinde, celace nu poate lipsi niciunui naţionalism: *eroică şi mistică.* Oratorul a fost viu şi sincer aplaudat.

A urmat piesa *„Vremuri de restriste"* în 4 acte de d-l Com. al Bunei-Vestiri *Cornelia Georgescu.* A fost minunat interpretată. Cam. I. Crăciun de pildă (în rolul lui Herşcu şi al Ţăranului) a jucat rivalizând cu orice actor de profesie. Admirabili au fost cam. fraţii *Noveanu,* fraţii *Stola, Bota, Popovici* etc.

Festivalul s'a terminat cu o însufleţită *„Sfântă Tinereţe legionară"* cântată de întreaga sală în picioare.

Bucurie pentru slovă românească!

Cu nesfârşite nuanţe de bucurie şi cu tot elanul meu—salut reapariţia **„României Creştine"**, *singura slovă, singurul gând şi singura misiune curat românească în Basarabia.*

Indemn pe acei tineri ca mine, fără avere, fără gospodărie, fără nici un venit, din mica-i lefuşoară de învăţător, să rupă puţin şi să ajute **„România Creştină"** *ca în aceste judeţe de frontieră să răspândească vorba celor cari luptă, crează cu putere sănătoasă pentru întărirea şi cimentarea legăturilor sfinte ale unei Românii noui.*

Bucico Alexe—învăţător

CONTENCIOSUL LEGIONAR

funcţionează zilnic între orele 9½-11½ şi 18½-20½, Buc. Gutenberg 3

Toată lumea legionară, precum şi prietenii, găsesc aci un serviciu organizat pentru consultaţiuni, procese, notariat.

INSEMNĂRI ÎN CARTEA VERDE
pentru judecata de mâine

Legionarii să nu uite numele acelora ce nesocotind legile ţării, deslănţue prigoană contra lor!

✱ *In ziua de 13 Sept. a. c., jandarmul* Ţuţuianu *din com.* Berchişeşti—*Suceava, a insultat şi lovit pe legionarul* Victor Calargiu, *pe când acesta se ducea cu soţia la biserică.*

Se spune că jandarmii din Suceava au ordin dela prefectul judeţului—cunoscutul satrap, care răspunde la numele de Cojocaru—să persecute pe legionari...

✱ *Şeful postului de jandarmi,* Stoica Marin, *din Drojna de jos,—Prahova, îşi face de cap: insultă, rupe afişele legionare, persecută legionarii şi le dresează acte la legea beţiei—fără a fi beţi!*

✱ *Legionarii din comuna* Tâmpa—*jud. Hunedoara au ridicat un frumos monumant în amintirea eroilor legionari Moţa-Marin. Autorităţile comunale au dat încuviinţarea ridicării monumentului. Prefectul judeţului,* preotul Miocu—*un mare prieten al jidanilor—a convocat la prefectură întreg consiliul comunal, ordonând distrugerea monumentului. Spre cinstea lor, ţăranii consilieri nici n'au luat în seamă ordinele Prefectului. Rezultatul: Notarul a fost suspendat iar primarul a fost insultat.*

✱ *Şeful de secţie Pop Iosif precum şi cel de post Miroşiu din* Sarmisegetusa *au bătut grav pe legionarul* Cristian Iabes, *iar pe soţia acestuia au legat-o cu lanţurile sub pretextul unui furt. Nu e la primul caz când aceştia înjură şi persecută pe legionari.*

Prelungirea cenzurii şi stării de asediu

Cenzura şi starea de asediu au fost prelungite pe o nouă perioadă de 6 luni, adică până la 15 Martie 1938.

Cel mai democratic partid din ţară, a cărui existenţă e condiţionată de funcţionarea nestânjenită a celor mai largi libertăţi democratice, nu a reacţionat decât prin câteva articole lipsite de convingere, scrise în gazeta „Dreptatea", pe care nu o citeşte decât secretarul de redacţie, corectorul şi arareori d. Ion Mihalache.

Dar şi acest palid protest a fost acoperit, chiar în aceeaşi zi, de şeful dela Topoloveni, care a protestat în faţa M. S. Regelui împotriva faptului că jandarmii nu au intervenit energic pentru a-i opri pe sătenii din zisa comună, în avântul lor de a acoperi pe legionari cu flori.

Lucrurile par deci clare: partidul eminamente democratic al ţărăniştilor (nu al ţăranilor), s'a declarat pentru starea de asediu, care, în lipsa comploturilor, trebue să funcţioneze împotriva acelor cari se joacă cu flori subversive.

Credem că nu supărăm cu nimic cenzura, dacă opinăm respectuos că la modificarea constituţiei, printre noile motive de introducere a stării de asediu, să figureze şi aceasta: bătaia cu flori şi confetti.

Dar mai este de spus ceva în legătură cu cenzura şi starea de asediu.

Anume, văzurăm mai sus că ca a fost prelungită până la 15 Martie 1938.

Ei bine, iată o preţioasă indicaţie politică în legătură cu viitoarele alegeri legislative.

Pe ziua de 15 Martie 1938, noul parlament trebue să fie neapărat constituit definitiv, spre a putea vota o nouă prelungire a stărilor excepţionale. Noi facem aici o profeţie şi rugăm cititorii să ne ceară socoteala la sorocul de mai sus.

Pela 1 Martie vom avea neapărat un nou parlament, prin urmare, pe la 15 Februarie un nou guvern.

Schimbarea de regim e funcţie exclusivă de data când trebuesc prelungite măsurile excepţionale.

Ion Ţintaşu

Naţional-Ţărăniştii în faţa succesiunii

S'a scris în ultima vreme, de mai multe ori, despre partidul Naţional-Ţărănesc. Şi s'a scris chiar prea mult. Nu era nevoie să se consume atâta cerneală şi spaţiu pentru un biet muribund.

S'a vorbit despre cauzele, care au determinat înlăturarea definitivă a partidului Naţional-Ţărănesc dela succesiune. Şi drept este că istoria va înregistra, cât de curând, decesul partidului Naţional-Ţărănesc, iar vremurile se vor linişti.

Inlăturarea dela succesiune îi este fatală.

Şi nu îl înlăturăm noi, pentrucă aşa vrem noi. Il înlătură realitatea lucrurilor, îl înlătură faptele. Il înlătură logica, adevărul. S'a înlăturat el însuşi, prin situarea sa dincolo de interesele Neamului, în tabăra duşmană Naţiei.

Orice minte cinstită şi dreaptă poate face această constatare. Căci lucrurile sunt mult prea simple şi adevărul prea mare ca să nu poată fi văzute de oricine. Numai cei de rea credinţă, numai cei ce n'au ochi de văzut, nu văd lucrurile aşa cum sunt.

Şi este un nesfârşit convoiu de cauze, care au situat partidul Naţional-Ţărănesc, între grupările de care nici că se mai poate vorbi de succesiune. E de prisos să le mai enumărăm. Se ştiu.

Ţara cunoaşte dedesubturile partidului Naţional-Ţărănesc. Ştie că vipera iudaică şi-a găsit adăpost în sânul lui. Şi ştie către ce drum o poartă Naţional-Ţărănismul. Pentrucă adevărul şi realitatea nu pot fi ascunse, oricât s'ar strădui domnul Mihalache să le ascundă, sub cămaşa domniei sale. Şi cât se mai străduieşte d-l Mihalache să ascundă unele adevăruri. Domnia sa a mers până acolo, încât a spus la unele întruniri, că e antisemit. Şi să nu ne mire când într'o bună zi o să-l vedem pe d-l Mihalache, colindând satele cu o droaie de jidani după el, purtând placarde cu svastici şi strigând: jos jidanii.

Pe mine nu mă miră. Mă pot aştepta la orice dela d-l Mihalache. Şi e dureros. E dureros, pentrucă din sufletul mare al ţărănimii noastre n'au răsărit niciodată oameni de care să ne fie ruşine. Dar păcătoşii au dreptul la pocăinţă. Şi nu e târziu. Iar eu niciodată n'aşi fi mai fericit în viaţă.

Soarta partidului Naţional-Ţărănesc este hotărâtă. Şi ce tristă şi dureroasă soarta a mai avut şi Naţional-Ţărănismul.

Astăzi nu mai e nici o nădejde. Doar o încurajare pe care i-o dă corul jidovesc din Sărindar, cântând pe mai multe voci la căpătâiul muribundului partid, romanţa: marea popularitate a partidului Naţional Ţărănesc.

Falşă cântare însă.

Ce popularitate domnilor, ce popularitate?

E drept. A obţinut, după guvern voturile cele mai multe. Dar asta nu înseamnează popularitate. Şi asta nu înseamnează că Ţara îl vrea neapărat pe el. I-o fi vrând, dar nu Ţara Românească.

Şi chiar dacă partidul Naţional Ţărănesc ar fi obţinut cele mai multe voturi dintre toate partidele, apoi judecata tot nu este dreaptă. Nu este dreaptă pentrucă în opoziţie nu sunt numai Ţărăniştii. In opoziţie mai sunt şi grupările naţionaliste.

In special uriaşa forţă atât morală cât şi numerică a partidului „Totul pentru Ţară", despre a cărui popularitate încă nu s'au convins ţărăniştii—pentrucă legionarii n'au candidat la alegerile judeţene şi comunale.

Chiar dacă s'ar fi întâmplat ca partidul Naţional-Ţărănesc să obţină mai multe voturi, decât toate celelalte partide la un loc, totuşi nici în acest caz nu se poate spune că Ţara vrea guvern Naţional-Ţărănesc. Nu. Şi iată dece: Pentrucă toţi trăinii şi toţi duşmanii Neamului şi ai Ţării s'au remorcat în ultima vreme partidului Naţional Ţărănesc.

Aş vrea să întreb: cui i-au dat toţi jidanii votul? Gupărilor de dreapta ori partidului Naţional-Ţărănesc? Şi iarăş mă întreb: Cu cine au votat toţi comuniştii, care oricât i-ar ascunde cei interesaţi şi oricât s'ar ascunde ei, sub diverse firme, sunt o mulţime?

Ştim cu toţii cu cine au votat. Ştiu şi Naţional-Ţărăniştii. Dar tac. Nu tace însă realitatea. Nu tăcem noi. Nu tace Ţara.

Şi încă un lucru. Toţi jidanii, toţi comuniştii şi toţi străinii au votat. Marea parte a Românilor, de scârba alegerilor nici n'au mai vrut să voteze. Şi nu trebue, să facem confuzie între Ţara reprezentată de Români şi Ţara reprezentată de străini.

Şi mai este un adevăr, un adevăr care cade ca un trăsnet peste muribundul partid. Pretutindeni şi mai ales la sate voturile au fost cumpărate. Cu ţuică, mălaiu, cu tahtă Auschnit, cu bani jidoveşti, cu minciuni.

Aici e marea durere şi tragedie a Neamului Românesc. Cetăţeanul nu ştie până acum, că i s'a dat dreptul acesta de vot, ca să-şi servească cu el Ţara, nu să-l vândă tuturor vencliclilor, trădătorilor şi vânzătorilor de Neam.

Şi-şi vinde votul ori cui. Fie chiar duşman Neamului său. Numai să-i da un post, o funcţie, bani, băutură, etc.

Vina nu e a lor. Vina e a politicienilor, negustori de voturi. *Pentrucă atunci când întunecă mintea oamenilor cu băutură spre a le lua votul, atunci când profiţi de situaţia nenorocită a cetăţeanului şi îi cumperi un bun care nu-i aparţine ci îi este încredinţat spre a-şi servi Ţara cu el, atunci faci o crimă împotriva Naţiei.*

Şi nu mai poţi spune că Ţara te vrea. Pentrucă Ţara nu vrea pe oamenii care caută s'o ucidă.

Aceasta este realitatea. Şi orice minte înţeleaptă face socoteli pe bază de realitate.

D. Belchiţă Olimpiu

Prigoană contra muncitorilor legionari

Un ordin confidenţial al prefectului de Prahova

Azuga.—Ca să se vadă cât de departe se merge cu prigoana, contra legionarilor, dăm mai jos textul unei adrese confidenţiale Nr. 116/937, semnată de d. *Alex. Bondoc*, prefectul jud. Prahova — adresă trimisă următoarelor fabrici: Fabrica de Postav, Fabrica de Bere, Fabrica de sticlărie şi Fabrica de Ciment:

PREFECTURA JUD. PRAHOVA
Serv. Ad-ţiei de stat
No. 116, 1937. Iulie 27.
Personal-confidenţial

Domnule Director,

Am onoarea a vă aduce la cunoştinţă că organele noastre în subordine au constatat că personalul acelei fabrici, al cărui nume este arătat pe verso acesteia, se face cunoscut vinovat de agitaţiuni care au turburat şi turbură ordinea publică.

Pentru aceste consideraţiuni şi ca o exemplificare, a intoleranţei unor asemenea manifestări, vă rog să binevoiţi a-i îndepărta din serviciu.

Prefect,
(ss) *Alex Bondoc*

Fabrica de Postav

Braga Ambrozie, Cioc Mircea, Irimia Alex., Prian Vasile, Clinci Ioan, Irimescu Gh., Nedelcu Anghel, Ştefan Biţoiu, Prian Mihai, Tălianu Ion, Tăleanu Mircea, Olteanu C-tin, Pinţoi Gh., Prahoveanu Gh., Ghiberdicu Gh., Pitic Ioan, Pitic Nicolae, Turea Nic., Prian Nic.

Fabrica de Bere

Banu Alex., Creţu Gh., Toma Iosif, Moş Gh., Drăguş N., Păcuraru Tudor, Iordache Mihai, Pavel Şerban, Ancu Nic., Anton Cojocaru, D[illegible]a Ion.

Fabrica de Sticlărie

Vrabie Nic., Spiru Panciareli, Godea A. Stoian Tudor.

Fabrica de Ciment

Ciobanu Elise, Diaconu Nic.

In urma acestei adrese—ordin, cei 36 muncitori — toţi oameni cu familii grele — au fost concediaţi.

Vina de „agitaţiuni care au turburat şi turbură ordinea publică", se reduce la fa tul că aceşti vrednici muncitori erau înscrişi şi activau în cuiburi legionare.

Nu erau turburători ai ordinei, ci oameni de prefectă ordine—dar legionari!

Nu desperaţi, camarazi, va veni odată şi ziua judecăţii...

UN LEGIONAR MALTRATAT DE JANDARMI

Duminecă, 29 August, Secreciu Ion, muncitor la C.H.P.S. — Baru-Mare, a fost bătut fără nici un motiv, în văzul mulţimei de jandarmi.

In stare de arest, a fost dus apoi, la Deva şi abia după 24 ore, a fost pus în libertate.

Repetăm, muncitor, sărac—câştigă 40 lei la zi.

Deaceea, abuzurile de mai sus, sunt adânc revoltătoare, mai ales când s'au comis, tocmai de aceia, cari, au menirea să apere liniştea, libertatea, siguranţa şi viaţa oamenilor. Să apere dreptatea şi legalitatea.

Ilie I. Mâniţiu

ORGANIZAŢIILE „PARALEGIONARE"

(Continuare din pag. 1)

că „legionarism", să se joace de a legionarii, neîngăduind legionarilor să facă legionarism!

Aşa s'a întâmplat şi întâmplându-se, a fost logic şi în natura lucrurilor să se întâmple aşa.

Intrebarea este: care va fi atitudinea Legiunii faţă de această nouă tehnică a politicenilor?

Exclusă este împotrivirea Legiunii, încercarea de a distruge aceste organizaţii „paralegionare" Dar ea ar putea alege două metode:

1. de a nu le da atenţie ci de a-şi continua în linişte şi în limitele îngăduite încă de legi acţiunea proprie;

2. de a transforma organizaţiile politicianiste „paralegionare" în organizaţii legionare.

In cazul al doilea, am avea o inversiune a rolurilor pe cari le au jucat odinioară în Danemarca guvernanţii şi iniţiatorii şcolilor superioare ţărăneşti. La noi, anume, Legiunea le-ar acorda guvernanţilor sprijinul pentru desăvârşirea organizaţiilor lor cu condiţia ca ele să devie naţionaliste şi să se supună controlului Legiunii. Legiunea le-ar trimite instructori, propagandişti, comandanţi de tabere etc.

Numai aşa aceste instituţii ar deveni viabile şi folositoare naţiunii şi n'ar mai trebui reorganizate în momentul ce puterea politică va trece şi formal în mâinile conducătorilor Legiunii.

Dar ne putem imagina şi o combinare a celor două metode. Adică, pe lângă grija pentru organizaţiile şi instituţiile proprii, Legiunea ar da atenţie şi sprijin discret şi organizaţiilor paralegionare ale guvernului. S'ar înfăptui astfel o colaborare rodnică în vederea reformelor politice a căror scadenţă se apropie.

Nu glumim de loc, ci înregistrăm o stare de fapt. Doar nu şi-or fi închipuind politicienii noştrii că pot continua exploatarea ţării alături de jidanii comunişti şi că în acelaş timp îşi pot bate joc de tineretul român nevoindu-l să intre în organizaţii—după formă legionare, adică naţionaliste, iar în fond menite numai scopului de a-i opri tineretului contactul cu mişcarea legionară.

Politicienii trebue să se hotărască foarte repede: sau să rupă legăturile cu jidanii, radical şi pentru totdeauna, şi să intre în Legiune sau să renunţe la formaţiile paralegionare, retrăgându-se acolo unde îi cheamă şi caracterul şi obişnuinţa şi obligaţiunile luate faţă de stăpânii lor jidani: în consiliile de administraţie, în loje şi cluburi.

TRAIAN BRAILEANU
(Din „Insemnări Sociologice")

INFORMATIUNI

➜ **Manifestul partidului „Totul pentru Ţară", apărut în numărul trecut, a fost lansat de mişcarea legionară încă din 1934. Prin urmare nu este vorba de manifestul care urmează a fi lansat în vederea alegerilor generale.**

➜ **Domnii corespondenţi sunt rugaţi ca pe viitor să trimită informaţiuni despre mişcarea legionară, fără nici un comentariu.**

Lumea e sătulă de vorbărie. Vrea să ia cunoştinţă de fapte.

➜ *Cu ocazia zilei numelui şi naşterei Căpitanului, s'a ţinut în Tg. Mureş o şedinţă pe garnizoană, sub comanda d-lui Comand.* Coriolan Matei.

După deschiderea şedinţei a vorbit leg. Drăghici, *şef de cuib, care a făcut un frumos istoric al mişcărei legionare şi o scurtă biografie a Căpitanului, arătând tot odată însemnătatea marilor evenimente din zilele* de 13 Sept., 13 Ianuarie, şi 13 Februarie. *Inainte de închiderea şedinţei d-l Comandant* Coriolan Matei, *a luat jurământul de credinţă, noilor şefi de cuib.*

➜ Din cauza abundenţei de material, partea 2-a din interesanta lucrare *„Cum trebue înfăptuită dreptatea socială"* — *de Gh. D. Orşoveanu*, va apare în numărul viitor.

➜ **Mulţumim pe această cale tuturor camarazilor, cari, în scrisorile ce ne trimit, îşi manifestă bucuria pentru reapariţia „României Creştine".**

➜ *La Câmpina, str. Carol 43, s'a deschis o librărie legionară, sub firma „Braţul de Fier" condusă de legionarul Mihail Cighir.*

➜ Dacă multe articole, primite la redacţie, nu se publică înseamnează că nu sunt în vederile ziarului.

Nu publicăm decât articole, scrise pe bază de fapte concrete. Acuzaţiile vagi, lipsite de date precise, nu-şi au locul în ziarul nostru.

Să se scrie legionăreşte: scurt, corect, demn şi fără injurii. Fapte, nu vorbărie.

➜ In curând va apare revista „Răscruce". Colaboratori: Prof. Al. Bogza, prof. N. Roşca, Ovidiu Gănescu, Dumitru Leontes şi Al. Pleşca. Redacţia Câmpulung-Bucovina.

D. Alexandru E. Russu, magnetiseur-practic, din Chişinău str. Ştefan cel mare 123, este autorul unei foarte interesante cărţi, recent apărută, anume *„Magnetoterapia"*.

In această lucrare, d. Russu se ocupă de vindecarea bolnavilor prin magnetismul animal.

Câteva capitole speciale demască escrocheriile medicilor jidani.

Autorul dovedeşte cu fapte că este cel mai bun doctor-magnetiseur. Mulţi bolnavi, ajunşi la disperare din cauza neputinţei medicilor curanţi de a le vindeca boalele, aduc mulţumiri d-lui Russu pentrucă i-a vindecat complect de boli grave.

Cartea aceasta merită a fi citită de cât mai multă lume, doritoare de-a afla lucruri folositoare. Preţul 80 lei.

CORESPONDENŢA REDACŢIEI

■ *Leg. Mihai Ilenţiu*—*Singureni jud. Vlaşca:* Gândurile îţi sunt bune. Crede înainte în Căpitan şi Legiune. Victoria se apropie.

■ *Dimitrie Dinescu-Drajna:* Trimite ştiri legionare.

Iulian Rădulescu—Tg.-Ocna: Informaţiile, spre a fi complecte, trebue să cuprindă: numele şi pronumele poliţiştilor sau jandarmilor abuzivi, data când s'a petrecut faptul şi în ce împrejurări. Vorbeşti de trei sergenţi, dar nu le dai numele.

Cu „R. C." vă aprovizionaţi dela depozitarul nostru, d. Ştefan Antonaş.

■ *C. S. Pr. Calistrat Caciur — Suceava:* Acceptăm cu plăcere. Trimiteţi-ne informaţii şi reportaje în legătură cu viaţa legionară din jud. Suceava. Corespondenţa prin poştă direct.

■ *Leg. Tr. Ioniţă—Vaslui:* Primim colaborarea. Trimite-ne ştiri legionare din Vaslui. La Iaşi avem reprezentant.

■ *Mai mulţi corespondenţi:* Scrieţi pe o singură pagină a hârtiei. Nu publicăm articole filosofice,—lumea e sătulă de filosofie — ci numai *întâmplări şi fapte.* Preferăm informaţii cu privire la activitatea legionară. In acest scop datele trebuesc verificate la şefii organizaţiilor legionare, spre a nu se publica ştiri eronate.

■ *D. N. Bodicei—Cernăuţi:* Avem corespondent la Cernăuţi.

Articolul *„Omul Nou"* e bine scris, dar nu-l putem publica, pentrucă nu vrem să nesocotim anumite reguli.

■ *Sâmbătă 18 crt.*, Legionarii din Storojineţ, au organizat o reuşită serată legionară. Au luat parte d-nii Const. Zoppa, Comandant Legionar — şeful Regiunei, George Macrin, comandant ajutor—şeful judeţului, prof. Ţigănescu, etc.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite *eticheta cu care primesc ziarul,* **iar când expediază banii să lipească pe cuponul mandatului poştal** *eticheta* **abonamentului.**

INSTRUCŢIUNI PENTRU DEPOZITARI

Domnii depozitari ai „României Creştine" sunt rugaţi a respecta următoarele instrucţiuni:

1. Să aibă grijă de vânzarea ziarului, afişând la locuri vizibile afişele sumare;

2. Să comunice la timp mărirea sau scăderea tirajului;

3. Să restitue lunar, ziarele rămase nevândute — nu se admite returе peste maximum de 10%.

4. Să trimită banii pentru ziarele vândute, conform cu contul ce-l va primi dela A-ţia ziarului la sfârşitul fiecărei luni, reţinându-şi rabatul de 25%.

Banii se pot trimite prin m. p., sau prin C. E. C. contul Nr. 50.105.

5. Dacă până cel târziu la 10 ale fiecărei luni, depozitarul nu lichidează contul, încetăm trimiterea ziarului şi luăm măsuri legale pentru încasarea banilor.

In mod corect, banii se vor trimite în termen de 5 zile dela finele lunei pentru care se face decontarea.

Socotim că depozitarii, români şi creştini — legionari şi nelegionari—vor înţelege că „România Creştină", neavând nicio subvenţie dela nimeni, nu ar putea TRĂI dacă nu s'ar achita conturile la timp.

Depozitarii sunt sufletul şi viaţa „României Creştine". Cine vrea ca această tribună să trăiască, să nu moară, să-şi facă datoria faţă de ea.

Aşa e corect. Aşa e demn. Aşa e legionăreşte!

BILANŢ SĂPTĂMÂNAL

INTERNE

■ Mişcarea legionară a început o vie activitate în vederea alegerilor generale. Batalioane de câte [illegible] legionari, în ordine perfectă, cutreeră ţara, ducând slova şi cântecul legionar.

■ In vederea plecării guvernului, se vorbeşte de următoarele combinaţii: un guvern de alegeri, compus din domnii [illegible] Vaida Voevod, Gheorghe Tătărescu. Sau prelungirea guvernării liberale, fără a se mai face alegeri — se caută formula „guvern naţională" spre a se prelungi guvernarea fără alegeri generale.

Succesiunea la guvern a naţional-ţărăniştilor, este cu desăvârşire exclusă. Prea s'au demascat oamenii ăştia, [illegible] cu Moscova, sunt în solda bancherilor jidani.

■ Guvernul a dat ordine ca toate manifestele partidului „Totul pentru Ţară" să fie confiscate, cu toate că legea de bază — Constituţia — garantează dreptul de a-şi exprima gândul prin viu grai şi în scris.

■ Naţional-ţărăniştii, în goana după recâştigarea popularităţii, au început să sfinţească Troiţe. Nu le lucrează [illegible] plătesc oameni cu ziua. La sfinţiri — aici este un adevărat [illegible] profanare — se duc cu muzică, cu butoaie cu vin şi cu [illegible]. Numai că nu le prea merge, căci lumea îi întreabă: bine, domnilor, dar de ce nu lucraţi şi dumneavoastră ca legionarii [illegible]

■ Se vorbeşte de mult despre un foarte bun decret-lege referitor la protecţia muncii naţionale. Lumea sorbeşte. d. [illegible] Pop are proectul gata, dar legea—săraca lege—nu mai vine.

EXTERNE

■ In ziua de 21 crt. a avut loc înmormântarea fostului preşedinte al Cehoslovaciei, Thomas Garrigue Masaryk. Au luat parte reprezentanţi din foarte multe state. Ţara noastră a fost reprezentată printr'o delegaţie în frunte cu d. prim ministru Gh. Tătărescu.

■ Cu ocazia ultimei adunări, s'a dovedit pentru a [illegible] oară că Liga Naţiunilor este un formidabil instrument [illegible] mânuit de Litvinov, etc.

■ Trupele naţionaliste din Spania, cu toate împotrivirile comuniştilor, înaintează mereu. Se crede că nu mai este mult [illegible] ce hidra comunistă va fi definitiv decapitată.

Dacă nu ar fi avut ajutorul bolşevicilor din Rusia şi Franţa, comuniştii spanioli—jidanii—n'ar fi rezistat nici 2 luni [illegible]

■ In China se dau mari lupte între armatele japoneze şi cele chineze. Japonezii înaintează pe toate fronturile. Se adevereşte şi de data aceasta că armata japoneză este foarte bine pregătită.

■ Germania şi Italia, hotărîte să salveze Spania de [illegible] bolşevice, au luat măsuri să sprijine acţiunea generalului Franco.

■ In Rusia Sovietică—ţara unde domneşte foamea şi [illegible] se dau mari lupte între aceia (mulţi) cari vor să se scuture de jugul jidovesc şi între cei (puţini), dela conducere, cari nu [illegible] încă că steaua lor merge spre a apune.

Chişinău sau Tel Aviv?

Circulară: Toţi funcţionarii de rit mozaic sunt scutiţi, pe timp de opt zile cât ţin sărbătorile evreeşti, de ori ce serviciu.

Au venit sărbătorile am uitat de circulară, vin la serviciu, biroul închis, chem curierul şi întreb, ce a murit cine-va din cei mari de s'a suspendat serviciul? Nu domnule şef, avem anul nou evreesc. A! Bine.

Mă duc acasă la masă. Văd că nici vorbă de masă. Chem servitoarea. Nu răspunde nimeni. Vine nevasta. Ce-i cu masa?! Ce nu ştii că sunt sărbătorile evreeşti.? Bă ştiu. (cică aflasem la serviciu). Ei?! Ce cu asta? Unde-i servitoarea? Păi, unde să fie, s'a dus prin mahalale să caute ceva de ale mâncării, că de azi de dimineaţă aleargă prin toate pieţele şi e închis peste tot. Iată că vine servitoarea, dar tot cu mâna goală. Ce-i Mariţo? Şi p'acolo închis boerule. Cum, nici pâine? Nici coconaşule. Păi, ce ne facem? Păi, ce să facem coconaşule, sunt nişte coji uscate de pâine puse să facem pesmeţi. Dă-le încoa Mariţo şi fă-ne câte un ceai. Coconaşule, bată-mă vina, n'am băgat de seamă că s'a isprăvit zahărul, iar coconiţa a băut ceaiul cu nişte dulceaţă ce mai rămăsese de anul trecut. Mai e Mariţo? Să mai fie ca o hugură-două. Adu o-încoa. Da lămâe să ştii că nu avem coconaşule, că e închis la jidani.

Ştii ce Mariţo? Du-te pe Alexandru cel Bun, că a deschis d-nii Costini (Ion, Alexandru, Teodor etc.), D-nii Păscăluţă, Ciobanu, Pelivan şi alţii cari au vii, şi livezi, nişte chioşcuri cu struguri şi fructe. Cumpără şi adu să mă ospătez măcar cu fructe. Da de unde coconaşule, par'că n'am vrut eu să iau, dar şi acolo e închis, pentru că tot jidani vând şi în ele.

Infuriat, dau să fac o ţigară, deschid tabachera, mi-se isprăvise şi tutunul — ghinionul meu. Dute Mariţo, repede şi cumpără mi tutun. Mariţa se întoarce peste vre'un ceas fără tutun. Inchis coconaşule în tot oraşul, că toate chioşcurile le ţin jidanii. Turbam.

Ce ne facem nevastă, ai să plecăm la Iaşi pentru aceste opt zile ca să putem [illegible] bani în ţara noastră.

Nevasta de colo,—Par'că Iaşi nu-i tot aşa.—

Mi-am adus atuncia aminte că la sărbătorile creştine, Paşti, Crăciun etc., când prăvăliile sunt închise (pe din faţă), sunt deschise (pe din dos). Fuga Mariţo că jidanii trebue să vânză pe din dos, cum vând duminicile şi sărbătorile. Aşi, de unde coconaşule!

M'am gândit eu la asta, dar n'am văzut pui de jidan pe lângă prăvălii cum stau la sărbătorile noastre, cică mergeau duşi cu toţii la biserică, (a lor se înţelege) iar de acolo se duc la Băc de-şi scutură sărăciile şi păcatele, ca să le ducă pe apă, să poată face altele până la anu. M'am luat atunci de gânduri.

Cum stomacul gol aduce tot mai gânduri negre, îmi venea să ţip, să strig, să înjur, să sparg, să omor, sau să mă omor, să fug în altă ţară, la Hitler, la Mussolini, în [illegible] să fac ceva în acesle 7 zile de sărbători evreeşti ce mai rămăseseră, când...

Mi-am adus aminte de dictul d-lui A. C. Cuza, *„nu cumpăraţi dela jidani"* şi parcă m'am mai liniştit, dar deodată mi a venit aşa în cap „dar de unde să cumpărăm" să nu crăpăm de foame?! Şi iar m'am înfuriat—când iar mi am zis: Bine că ţine numai 8 zile, dar ferească Dumnezeu, (cei creştinesc) n'o vrea jidanii să ne vândă ½, sau un an întreg şi s'o mai pune să nu ne dea nici îmbrăcăminte şi să ne mai dea afară şi din case'e lor, aşa că trebue să plecăm aiurea. Bine că-i şi aşa, că ar putea fi şi mai rău. Atunci, abia mi-am dat seama cât de înţelept este d-l Iorga, care s'a gândit la toate astea, şi a cerut locuri şi pentru români în Palestina la Tel Aviv, adică dacă Tel Aviv s'a mutat la Chişinău, să mutăm şi noi Chişinăul la Tel aviv, şi bun e Dumnezeu, după Chişinău e gata Iaşul, Dorohoiul, Botoşani, Moldova toată Muntenia, Transilvania, Oltenia, şi la sfârşit România Mare şi... proastă, în ordinea în care a fost invadată.

Dr. Cristian

Excursie legionară în jud. Hunedoara

Pui 7 Sept. — Legionarii din cuibul studenţesc „Decemvirii", comuna Baru-Mare, împreună cu Dr. C. Oprişu, doamne şi d şoare, (familii) simpatizante, au făcut o frumoasă excursie, pa Valea Streiului, la o depărtare de 40 km. de comună.

Răsuna Valea Streiului, de cântece legionare. Acolo sus pe malul Streiului, s'a ţinut o şedinţă de cuib, cu întregul grup excursionist.

S'a arătat însemnătatea acestor excursii în viaţa legionară şi s'a citit, cu multă luare aminte, un capitol din lucrarea „Insemnări de pe front" a comandantului legionar N. Totu.

In cântece şi voe bună, au venit apoi, acasă.

I. I. M.

Au plătit abonamentul

Gheorghe Valahul 200 lei, Dumitrie Poale 100, Todera A. [illegible], Sandu A. 50, Ion Penes 200, S[illegible], Apostu David 100, Pr. Roşca [illegible], M. Angelescu 50, Marius Ciob[illegible], 100, Ion Manta 100, Iosif [illegible] 100, Grigore Costovici 100, [illegible], Gh. Bodin 50, Spiru Balaban [illegible], Mişu V. Ionescu 200, N. Popes[illegible] 100, Alecu Schwemachuh 100.

Plătiţi abonamentul

Tipografia Uniunii Clericilor Ortodocşi din Basarabia—Chişinău, Str. „27 Martie" (Haralambie) 42, Tel. 2,87